

aktivitet/udledning og at den ansvarlige ikke har udvist uforsvarlig adfærd, ifalder denne ikke et ubetinget offentligretligt ansvar efter direktivets regler. Der er tale om et skyldbaseret ansvar med omvendt bevisbyrde, frem for et ubetinget ansvar.

For så vidt angår andre påvirkninger, f.eks. støj, vibrationer, invasive arter (medmindre disse kan kategoriseres som farligt/forurenende goods) og luftformige emissioner (der ikke dumper ned i havet), fastlægges et skyldbaseret ansvar i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra b), som regulerer andre erhvervsmæssige aktiviteter end de, der er omfattet af bilag III. Dette ansvar gælder kun for en miljøskade forårsaget på beskyttede arter og naturtyper.

Det ubetingede ansvar på et offentligretligt grundlag for aktiviteter, der er omfattet af direktivets bilag III rækker ud til 12 sømil for så vidt angår skader på vandmiljøet. Det vil sige, at sker der en forureningshændelse uden for de 12 sømil (søterritoriet), der medfører en miljøskade inden for søterritoriet, så ifalder det nævnte ansvar.

Det skyldbaserede ansvar for alle andre erhvervsmæssige aktiviteter end bilag III aktiviteter, der forårsager en miljøskade på beskyttede arter og naturtyper kan pålægges, hvis der ved uforsvarlig adfærd forårsages en miljøskade på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone - dog kun hvis et Natura-2000 område eller beskyttede arter befinder sig her.

Miljøansvarsdirektivets operatørbegreb gennemføres som »den for driften ansvarlige« af et skib, luftfartøj, en platform eller en rørledning, som følge af implementeringen af miljøansvarsdirektivet i havmiljøloven. Begrebet svarer til miljøansvarsdirektivets definition af »operatør«, som er den fysiske eller juridiske, privatretlige eller offentligretlige person, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet.

»Den ansvarlige for driften« antages for skibes vedkommende at være rederen, medmindre særlige forhold gør sig gældende. For platforme og rørledningers vedkommende er det normalt brugeren, hvilket er sammenfaldende med havmiljølovens anvendelse af samme begreb.

Det foreslås desuden at udvide havmiljølovens anvendelsesområde, fordi miljøansvarsdirektivet også omfatter en miljøskade eller en overhængende fare for

en miljøskade forvoldt ved forurening eller andre påvirkninger fra rørledninger.

Ændringen af anvendelsesområdet er endvidere nødvendig for at kunne overføre visse opretholdte miljø- og beredskabsbestemmelser vedrørende bl.a. rørledninger i lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg.

3.1.4. Vandforsyningsloven

Der er ikke i den gældende vandforsyningslov hjemmel til at meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger over for skader på naturressourcer, hvor skaden er opstået som følge af vandindvinding, men alene hjemmel til at påbyde, at ulovlige aktiviteter, f.eks. vandindvinding udover det tilladte, skal ophøre. Dette skal ses i sammenhæng med, at enhver vandindvinding medfører større eller mindre miljøpåvirkning. Alle indvindingstilladelser er derfor som udgangspunkt et udtryk for en afvejning af, hvor meget naturen og miljøet kan og skal tåle i forhold til behovet for vand.

Der gælder efter direktivet i udgangspunktet et ubetinget ansvar på offentligretligt grundlag for vandindvinding. Vandindvinding er en aktivitet på direktivets bilag III i det omfang, der er tale om en erhvervsmæssig aktivitet. Størstedelen af vandindvindingen (i hvert tilfælde målt i antal m³) må antages at have karakter af erhvervsmæssig aktivitet i miljøansvarsdirektivets forstand.

Samtidig påhviler der en meget stor del af dem, der er ansvarlig for denne indvinding, en forsyningsforpligtelse. Kun meget få af indvinderne – der rækker fra det lille almene vandværk, over landbruget (markvanding) til den store isfabrik og de meget store almene vandforsyninger - vil i øvrigt have en tilstrækkelig viden til at kunne forudse og dermed undgå skader som følge af en tilladt indvinding.

På den baggrund gennemføres det ubetingede ansvar for erhvervsmæssig og offentlig vandindvinding, idet ansvaret dog lempes efter direktivets artikel 8, stk. 4, litra a) og litra b) således, at der ikke vil være ansvar i de tilfælde, hvor den ansvarlige kan godtgøre, at der ikke er udvist uforsvarlig adfærd, og at indvindingen er i overensstemmelse med en udtrykkelig tilladelse, eller indvindingen ikke ansås for at ville forårsage en miljøskade ifølge den videnskabelige og tekniske viden på det tidspunkt, hvor den fandt sted (udviklingsskade).

En indvindingstilladelse vil typisk være tilstrækkelig præcis til at opfylde kravet til at være en udtrykkelig tilladelse i direktivets forstand.